

Quantum Sæd efter hvert Aars Capitels-
 tætt, og som Følge heraf er der altsaa, som
 den ærede Indenrigsminister yttrede, Interes-
 ser, der skulle bevares. Det er rigtignok meget
 slem, at Præsten skal gjøre det, men jeg skal
 virkelig uden Undseelse udtale, hvad der i saa
 Henseende er min Mening. Skjøndt der vist-
 nok er egenyttige Præster, er det min Over-
 beviisning, at Præsten som Embedsmand i
 Almindelighed vil være mindre partiell end de
 af lutter Ydere og ikke paa eget Ansvar og en
 Enkelt Samvittighed handlende Sogneforstan-
 derstætt. Jeg troer, at efter almindelige men-
 nesselige Forhold vil Fristelsen til Partiellhed
 være større paa Sogneforstanderstættens Side;
 det er jeg aldeles vis paa, uagtet jeg veed, at
 det vil blive modsagt, men jeg vil overlade til
 Andre at bedømme det. I ethvert Tilfælde
 vil der, hvor der stætt to Parter mod hin-
 anden, selv om der ikke er Partiellhed tilstede,
 dog være Frygt derved, og denne Frygt søder
 den virkelige Partiellhed, for at forekomme, hvad
 der kan skee fra den anden Side, og vel at
 mærke, hvad der paa denne Maade kan skee,
 skeer ikke fra Sognets Præst, men fra andre
 Præster. For at forekomme de Virkninger,
 der kunne opstætt af altfor høie Vota fra
 Præstene i det Hele taget, vil man sætte for
 lave Vota, og saa kan man sige, at da Sogne-
 forstanderstættene i Gjennemsnit ville gætt for
 lavt, ville Præstene sætte høiere Priser. Naar
 man vil forandre, troer jeg, at man, som den
 ærede Indenrigsminister med fuldkommen Ret
 sagde, mætt søge hen til Stætt, hvor man kan
 faae upartiste Vota. Men nu har man sagt,
 at de Handlende ikke ere upartiste. Jeg har
 allerede forrige Gang henviist til en Rilde, til
 Mæglerne, mod hvis Anvendelighed man imid-
 lertid har gjort den Indvending, at de fandtes
 ikke overalt, og at det altsaa var upraktisk at
 henvise til dem. Det er Mænd, som ere tagne
 i Ed, og som skulle give Vidnesbyrd om af-
 sluttede Handlende. Der har man altsaa Mænd,
 der ikke selv have Interesse i Sagen, thi Mæg-
 lerens Interesse er ikke afhængig af, om han
 sælger og kjøber til høiere eller lavere Priser,
 og han er forbuden ved sin personlige Redelig-
 hed tillige forpligtet ved Ed. Jeg troer der-
 for, at naar man vil foretage en Forandring

ved Anfættelsen af Capitelstætt, mætt man
 komme tilbage til Mæglerinstitutionen, til denne
 Rilde, hvis Usuldkommenhed man saa mætt
 høre paa ved andre Midler. Jeg skal an-
 tyde eet. Naar man nu siger: der gives
 ikke overalt Mægler og stættes ikke overalt
 Handlende ved dem, saa skal jeg nævne, at
 det har gjennem en Række af Aar i det Hele
 viist sig, at der er et vist Forhold mellem Pri-
 serne paa de Stætt, hvor man har faaet dem
 bestemt ved Mæglerne, og paa andre Stætt,
 hvor man ikke har faaet dem bestemt paa den
 Maade. Naar man tager en heel Række Aar,
 kan der derved dannes et Gjennemsnit, hvor-
 ved man faaer en Norm, hvorefter der pro-
 centviis kan skee Afslag eller Tillæg, for at faae
 den Capitelstætt, der bør sættes, s. Ex. for
 Kjøbenhavns Amt. Det kan blive vanskeligt
 nok, men det er dog en Maade, hvorpaa der
 aabnes en Vej til at raade Bod paa, at der,
 som man siger, ikke er Mægler allevegne. Jeg
 veed vel, at der kan komme tilfældige Omstæn-
 digheder tilstede i et Amt, som da virke paa
 det paaagjældende Stætt Capitelstætt og ikke
 paa andre Stætters, men derimod mætt der da
 søges en Udvei. Jeg troer, at man mætt komme
 tilbage til at søge upartiste Inobretninger, og
 at man i det Mindste ikke mætt stille to formo-
 dede Partiellheder overfor hinanden; thi det for-
 gger virkelig Partiellheden.

Masmussen: Den ærede Taler, som
 nu satte sig, foranlediger mig til at tage Or-
 det, for at begrunde min Mening om denne
 Sag. Det gælder jo om, at ethvert District
 faaer den Priis opgiven, som det virkelig kan
 naae for Kornet, enhver for sig og ikke igjen-
 nem en Mægler i en stor By, som kun veed,
 hvad Kornet er værd i Handel og Wandel, men
 ikke, hvad det er værd for den, som har adlet
 det. Nu mætt det antages, at Herredsfogden,
 der i dette Tilfælde er beklippet som Represen-
 tant for ethvert Herred, mætt være bekendt med
 sit District, og navnlig bruge Herredsfogderne
 jo den Fremgangsmaade, at de høre Sognefogderne
 og derved faae Bished for, hvad Yderne virke-
 lig have faaet for deres Korn; men hvorledes
 stulde det dog gætt til at faae dette at vide
 ved en Mægler i en By? Det vilde jo være